

päraast mõesta tugest tömmmanud, et üks suur osa Turgi-riigis asuvaid riistlaasi Turklaste raske raudpiitsa all ohisis. Waata imet! — kaks kuulust riistlaase riisi Eiro-pas — Prantsus ja Inglate — läksid Turgile abiks!

Kui mitu tuhat neist, kes lahingi pääwa hõmmikul loidu piirel päikese tõusu lahkest olid teretanud, ei pidand õhtul päikese weeru mite enam nägema. — Uga kui paljo teisi tubandeid hoigas murul maas oma were sees, mõnel kääd ja jalad suurtüki kuulidest puruks murrtud, ehk küllest ära katketud, teisi hulgakaupa mitmes ja mitmes sohas rohkest weristi haawasi wahwa tõö mälestuselks kandes — ja enamiste fölk abita ja troostita, kange wasu ja janu piinas, kus sedagi ei elnud, kes nende kuiwaks põlenub feeled weepiisaga oleks karaštannud, veel wähäm enam halastust neile näitnud. Siiski nägi üks silm öö-pimedusel nende häda, ja kuulis üks körw nende kaebamise ohksamisi, laskis heldest õhtu wilu ja faste niisust karaštuselks nende peale auurada, mis mõnele ehh filmapilguks und filmile ja minestust walu kusutuselks sünnetas.

Ehh kül wiimaks, fui öö-pime werist mässamist lõpetanud, waenlased lahingi väljale jäiwad ja Wene-wägi nende eest taganes, siiski ei tohtinud nemad enda wöitu mingiks arvata, fui oma surnuvirmade peale waatasid, ehh sõa tööle fölwtumaks tehtud haawatud wendade tuhandete peale filmad töösid, kes igalt poolt abi palusid ja kus igaslohas aitajaid käsi puudus. Nemad tunnistasid iljemine ise, et Alma lahini-

gis ligi üheksa tuhat meest raskest haawatud ja Faherwörra rohkem surma sängi langenud; seest kolmkümme tuhat meest oli se ainuke pääw nende sõawäge kahandanud. — Ei tohi fa mite Wene wää Fahju siin pisukejeks arwata, fui meeletuletame, kuda paljo perekond waenlane Fahelt poolt meie wahwa sõawää peale töhus, rohke wää hulgaga maa, ja suurtüki kuulidega ja tulepomibidega mere poolt. Umbariwates oli ligi Fahewöra waenlaasi rohkem fui meie wäge Alma lahingis mässamas.

Weel kaks pääwa pääraast lahingid, firjutob üks mees, kes lugu oma silmaga näinud, leiti — surnuid koko kogudes — paljo haawatud inimesi elusalt surnute hulgast, ja püüti neile hädalistele — küsimata: kas sõber ehh waenlane? — ormu ja abi näidata, niipifalt fui joud ulatas. — Ühkte ainukese kalmu mateti tuhat-kakssada-kolmkümme surnud. Jäägo nimetamata teised weikemad, mis ehh aga sadade ja tosinate kaupa surnuid oma rüppje sängitasid.

Onnelikus tuleb rahulist puhfajate põlwe põrmu wilus, emalikus faius nende waasta kiita, kes raskest haawatud pääwa ja kaks ilma obita walu, nälja ja jänu piinal werisel murul hoigasid, enne fui peast jaid leidsid. Enamist fölk raskeast haawatud sõrmehed waenlaste wääst wiidi laewade peale, mis neid üle mere Turgi maale wedasid, kus nende laatsarettid olid. Uga enne fui laewad senna joudsid, lõpetasid paljo haawatude hulgast juba merel oma waewa; teisi laskid haawad palawaga hukka, enne